EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2020 08 04
COM(2020) 355 final

2020/0163 (CNS)

Pasiūlymas

**TARYBOS SPRENDIMAS**

**dėl Kanarų salose taikomo AIEM mokesčio**

{SWD(2020) 154 final}

# AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

## 1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

### • Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) nuostatas, taikomas atokiausiems ES regionams, kuriems priklauso ir Kanarų salos, iš esmės neleidžiama skirtingai apmokestinti vietos produktų ir Ispanijos ar kitų valstybių narių produktų. SESV 349 straipsniu sudaromos sąlygos atokiausiems ES regionams nustatyti konkrečias priemones, nes jame pripažįstama, kad nuolatiniai sunkumai ir jų derinys labai riboja šių regionų plėtrą ir veikia jų ekonominę bei socialinę padėtį.

Pasiūlymas susijęs su Tarybos sprendimu pakeisti šiuo metu galiojantį 2014 m. birželio 12 d. Tarybos sprendimą Nr. 377/2014/ES[1]. Šiuo sprendimu, priimtu remiantis SESV 349 straipsniu, Ispanijai leidžiama iki 2020 m. gruodžio 31 d. tam tikriems Kanarų salose gaminamiems produktams netaikyti *Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias* (toliau – AIEM) mokesčio arba jį sumažinti.

AIEM yra netiesioginis vienkartinis valstybės mokestis, taikomas prekių tiekimui Kanarų salose. Konkrečiomis priemonėmis, kurios taikomos pagal Sprendimą Nr. 377/2014/ES, nustatytas skirtingas apmokestinimas, palankus tam tikrų produktų gamybai vietoje. Ši mokesčio lengvata yra valstybės pagalba, kurią pagal Bendrojo bendrosios išimties reglamento regioninės pagalbos skirsnį šiuo metu įgyvendina Ispanijos valdžios institucijos[2].

Šios priemonės tikslas – kompensuoti Kanarų salų gamintojams kylančius nuolatinius sunkumus, susijusius su nuošalumu, priklausomybe nuo žaliavų ir energijos išteklių, būtinybe kaupti atsargas, maža vietos rinka ir žemu eksporto veiklos lygiu. Dėl šių sunkumų derinio gamybos sąnaudos, taigi ir vietoje pagamintų prekių grynoji kaina, yra didesnės. Todėl netaikant konkrečių priemonių, vietos gamintojai būtų ne tokie konkurencingi kaip žemyninės Europos gamintojai, netgi atsižvelgiant į prekių pristatymo į Kanarų salas sąnaudas. Todėl būtų sudėtingiau išlaikyti vietos gamybą. Siekiant sustiprinti vietos pramonę, parengtos konkrečios priemonės, kuriomis gamintojams kompensuojamos papildomos sąnaudos ir taip sukuriamos vienodos sąlygos.

2019 m. balandžio 24 d. Ispanija pateikė Komisijai prašymą pratęsti Sprendimo Nr. 377/2014/ES taikymo laikotarpį.

Atsižvelgdama į prašymą pratęsti Sprendimo Nr. 377/2014/ES taikymo laikotarpį, Komisija inicijavo išorės studiją, kad galėtų įvertinti dabartinę tvarką ir galimą pasirinkimo galimybių, įskaitant pasirinkimo galimybę, kuria grindžiamas šis pasiūlymas, poveikį laikotarpiu po 2020 m. Remdamasi šia studija Komisija mano, kad yra pagrindo tenkinti prašymą pratęsti galiojančios tvarkos taikymą, padarius tam tikrus tos tvarkos pakeitimus.

---

[1] 2014 m. birželio 12 d. Tarybos sprendimas Nr. 377/2014/ES dėl Kanarų salose taikomo AIEM mokesčio.
OL L 182, 2014 6 21, p. 4–8.

[2] BBIR (2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius) yra ES teisinis pagrindas, kuriuo remiantis pagal ES taisykles leidžiama AIEM valstybės pagalbos sistema.

Todėl šiuo pasiūlymu, peržiūrėjus dabartines nuostatas, kad tvarka būtų lankstesnė ir skaidresnė, nustatoma teisinė AIEM sistema, galiosianti nuo 2020 m. sausio 1 d. iki 2027 m. gruodžio 31 d.

Siūlomi pakeitimai, palyginti su dabartine tvarka, yra šie:

(a) kriterijų, pagal kuriuos nustatomi reikalavimus atitinkantys produktai, peržiūra.

Pagal peržiūrėtą tvarką siūlomas naujas produktų, remiamų taikant specialią apmokestinimo tvarką, nustatymo metodas. Vietoje dabartinio metodo, pagal kurį kiekvienas konkretus produktas yra aiškiai nustatytas sprendime (remiantis kodavimu nuo keturių skaitmenų KN kodų iki dešimties skaitmenų TARIC kodų), siūlomame sprendime nurodomos tik reikalavimus atitinkančių produktų kategorijos (keturių skaitmenų KN kodai), o konkrečius produktus (aštuonių ar daugiau skaitmenų KN kodai) nacionalinės valdžios institucijos išsamiai apibūdina savo teisinėse ir administracinėse sistemose.

Ispanijos valdžios institucijos paprašė, kad ši priemonė būtų taikoma 99 produktų kategorijoms, nustatytoms pagal Suderintos sistemos (SS) pozicijas[3] ir pagal Kombinuotosios nomenklatūros keturis skaitmenis. Komisija pritaria I priedo sąrašui, nes jame esančios produktų kategorijos atitinka tinkamumo kriterijus.

Produktai buvo atrinkti remiantis šiais kriterijais:

– produktai yra gaminami vietoje ir jų gamybos vietos rinkoje dalis sudaro ne mažiau nei 5 %;

– įvežama daug prekių (taip pat iš žemyninės Ispanijos dalies ir kitų valstybių narių), todėl gali kilti kliūčių išlaikyti vietos gamybą, ir vietos rinkoje jų dalis sudaro bent 10 %; taip pat

– yra papildomų sąnaudų, dėl kurių padidėja vietos produktų grynoji kaina, palyginti su kitur pagamintais produktais, todėl nukenčia vietoje gaminamų produktų konkurencingumas.

Nuo rinkos dalies ribų galima nukrypti tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis, įskaitant: imlią darbui gamybą; vietos plėtrai strategiškai svarbią gamybą; periodiškai svyruojančią gamybą; gamybą ypač nepalankioje padėtyje esančiose vietovėse; medicinos reikmenų ir asmeninių apsaugos priemonių, reikalingų sveikatos krizėms spręsti, gamybą;

(b) mechanizmo, pagal kurį nustatomas didžiausias leistinas mokesčio tarifų skirtumas, peržiūra.

Peržiūrėta tvarka ketinama supaprastinti susitarimus dėl mokesčio tarifų skirtumo nustatymo, dabartinius keturis atskirus produktų sąrašus pakeičiant tik vienu sąrašu ir nurodant vieną didžiausią leistiną 15 % ribą kaip didžiausią leistiną mokesčio tarifų skirtumą visiems produktams, įtrauktiems į naujo sprendimo I priedą.

Ispanijos valdžios institucijos priims sprendimą dėl tinkamo procentinio dydžio, taikomo kiekvienam produktui, ir šią informaciją pateiks Komisijai iki naujo Tarybos sprendimo įsigaliojimo. Vis dėlto, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, turėtų būti taikoma kiekybinė norma, atitinkanti 150 mln. EUR negautų pajamų per metus.

[3] Kombinuotoji nomenklatūra (KN) yra prekių klasifikavimo priemonė, naudojama taikant Bendrąjį muitų tarifą, ir yra reglamentuojama Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo. Ji pagrįsta Suderintos sistemos (SS) nomenklatūra, kurią tvarko Pasaulio muitinių organizacija (PMO). Jos klasifikacijos pozicijas sudaro 4 skaitmenys.

Šis produktų sąrašas ir didžiausias leistinas mokesčio tarifų skirtumas atitinka SESV 349 straipsnyje nustatytą tikslą priimti konkrečias priemones, kuriomis būtų atsižvelgiama į ES atokiausiems regionams priklausančių Kanarų salų ypatumus, o konkurencija nebūtų iškraipoma taip, kad būtų pakenkta vidaus rinkai;

(c) stebėsenos tvarkos peržiūra.

Šiuo pasiūlymu taip pat siekiama sumažinti dažnų pakartotinių vertinimų naštą ir sustiprinti stebėsenos bei vertinimo veiklos naudą ir veiksmingumą. Todėl jame pateikiama standartizuota ataskaitų teikimo struktūra, grindžiama suderintu rodiklių, bendrų visiems ES atokiausiems regionams, kuriems taikoma speciali apmokestinimo tvarka, rinkiniu.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

2017 m. komunikate „Sustiprinta ir atnaujinta strateginė partnerystė su ES atokiausiais regionais“[4] pažymima, kad atokiausi regionai ir toliau patiria didelių sunkumų, kurių dauguma yra nuolatiniai. Komunikate pateikiamas Komisijos požiūris, kaip remti šiuos regionus panaudojant jų unikalius išteklius ir nustatant naujus sektorius, kad būtų skatinamas augimas ir darbo vietų kūrimas.

Todėl šio pasiūlymo tikslas – remti atokiausią Ispanijos regioną panaudojant jo išteklius, kad būtų skatinamas augimas ir darbo vietų kūrimas vietos sektoriuje. Šis pasiūlymas papildo atokiausiems regionams ir saloms skirtas programas (POSEI)[5], pagal kurias siekiama remti pirminį sektorių ir žaliavų gamybą, Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondą (EJRŽF)[6] ir Europos regioninės plėtros fondo (ERPF)[7] finansavimą iš specialių papildomų asignavimų.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Pasiūlymas dera su 2015 m. bendrosios rinkos strategija[8], pagal kurią Komisija numato sukurti tvirtesnę ir sąžiningesnę bendrąją rinką, naudingą visoms suinteresuotosioms šalims. Vienas iš siūlomos priemonės tikslų – atokiausių regionų įmonėms sumažinti papildomas sąnaudas, kurios joms trukdo visapusiškai dalyvauti bendrojoje rinkoje. Dėl ribotos susijusios gamybos apimties ir ribotos AIEM taikymo srities, aprėpiančios vien tik Kanarų salas, neigiamo poveikio sklandžiam bendrosios rinkos veikimui nenumatoma.

## 2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Teisinis pagrindas yra SESV 349 straipsnis. Pagal šį straipsnį Taryba gali priimti konkrečias nuostatas, kuriomis Sutarčių taikymas pritaikomas ES atokiausiems regionams.

---

4 COM(2017) 623 *final*.

5 2013 m. kovo 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 228/2013.

6 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo.

7 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui taikytinos bendrosios nuostatos.

8 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Bendrosios rinkos tobulinimas: daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“ (COM(2015) 550 *final*), p. 4.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Remiantis SESV 349 straipsniu, tik Taryba gali priimti konkrečias atokiausiems regionams skirtas priemones, kuriomis siekiama pritaikyti Sutarčių, įskaitant bendras politikos kryptis, taikymą šiems regionams dėl nuolatinių sunkumų, kurie neigiamai veikia jų ekonominę ir socialinę padėtį. Leidimą nukrypti nuo SESV 110 straipsnio taip pat gali suteikti tik Taryba. Todėl Tarybos sprendimo pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

- **Proporcingumo principas**

Šis pasiūlymas atitinka Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 4 dalyje nustatytą proporcingumo principą. Siūlomais pakeitimais neviršijama to, kas būtina nagrinėjamiems klausimams spręsti ir taip Sutarties tikslams – t. y. užtikrinti, kad vidaus rinka veiktų tinkamai ir veiksmingai, – pasiekti.

- **Priemonės pasirinkimas**

Siūlomas Tarybos sprendimas, pakeisiantis Tarybos sprendimą Nr. 377/2014/ES.

## 3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

AIEM tvarkos taikymo sritis sudaro sąlygas tinkamai atsižvelgti į atitinkamų ekonominės veiklos vykdytojų poreikius. Specialios AIEM tvarkos esmė – paremti vietos produktus sumažinant konkurencingumo atotrūkį tarp vietos produktų ir prekių, pagamintų ne salose, kurį lemia dėl nuolatinių sunkumų, neigiamai veikiančių Kanarų salas, atsirandančios papildomos gamybos sąnaudos. Pagal AIEM tvarką kompensuojama tik apskaičiuotų papildomų sąnaudų dalis. Vidutiniškai, sumažintas tarifas padengia maždaug ketvirtadalį papildomų sąnaudų, tačiau pinigine išraiška visa kompensacija, įvertinama atsižvelgiant į visus mokesčius, taikomus importui, siekia tik 14 % visų papildomų išlaidų. Tokiu būdu AIEM, užuot visapusiškai padėjęs užtikrinti vystymąsi ir ekonomikos augimą, pirmiausia padeda sumažinti vietos pramonės nuosmukį Kanarų salose.

Išorės studijos kiekybinės duomenų analizės rezultatai rodo, kad be AIEM paramos vietos gamybos sektorių veiklos efektyvumas būtų gerokai prastesnis. Maždaug trečdalis produktų, kuriems buvo taikyta AIEM parama, vertės (apie 570 mln. EUR), teoriškai buvo sukurta dėl skirtingo apmokestinimo mechanizmo taikymo. Padarytas teigiamas poveikis užimtumui – nuo 2014 m. AIEM sektoriuose užregistruotas beveik 2 000 vienetų padidėjimas – ir visų veikiančių įmonių skaičiui, kuris tuo pačiu laikotarpiu padidėjo maždaug 300 vienetų. Duomenų apie naudą bendrai investicijų vertei ir gamybos įvairinimui nėra. Veiksmingumo požiūriu specialios tvarkos taikymo rezultatai apskritai yra teigiami. Santykis tarp priemonės sąnaudų (negautų mokestinių pajamų) ir vietos gamybos padidėjimo, kuriam ji galbūt sudaro sąlygas, yra beveik 1:3.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Atliekant išorės studiją, kuria prisidedama prie dabartinės tvarkos analizės, iš viso buvo apklausta maždaug 120 suinteresuotųjų šalių. Į pokalbių programą buvo įtrauktos atitinkamos Komisijos tarnybos ir Ispanijos atstovai.

Šiose konsultacijose buvo siekiama užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp atitinkamų suinteresuotųjų šalių, įskaitant ir vietos gamybos sektoriaus atstovus, t. y. specialios tvarkos

naudos gavėjus, ir prekybos bei paslaugų sektorių, kuriuos ta tvarka tiesiogiai ar netiesiogiai veikia, atstovus.

- **Poveikio vertinimas**

Ši iniciatyva parengta atlikus du tarpusavyje susijusius veiksmus: dabartinės tvarkos *ex post* vertinimą ir iškart po jo – perspektyvinį vertinimą. Toks vertinimas, susijęs su galimu poveikiu, jei dabartinė tvarka būtų taikoma toliau, ir poveikiu, jei ši tvarka būtų pakeista, išdėstytas analitiniame dokumente, įskaitant vertinimo priedą. Šis dokumentas pagrįstas išorės studija ir valstybių narių pateikta informacija.

## 4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Europos Sąjungos biudžetui.

## 5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėsena, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Nukrypti leidžiančios priemonės įgyvendinimo ir veikimo stebėseną, kaip iki šiol, atliks Ispanijos valdžios institucijos ir Komisija.

Ispanijos bus prašoma iki 2025 m. rugsėjo 30 d. pateikti 2019–2024 m. ataskaitą. Į ataskaitą reikės įtraukti: informaciją apie papildomas gamybos sąnaudas; ekonomikos iškraipymus ir poveikį rinkai; informaciją, skirtą efektyvumui, veiksmingumui ir derėjimui su kitomis ES politikos kryptimis įvertinti; informaciją apie šio teisės akto tolesnį aktualumą ir ES pridėtinę vertę.

Rengiant ataskaitą taip pat reikėtų iš visų susijusių suinteresuotųjų šalių surinkti nuomonę apie jų papildomų gamybos sąnaudų ir reikalavimų laikymosi išlaidų lygį ir pokyčius bei rinkos iškraipymo pavyzdžius.

Siekiant užtikrinti, kad Ispanijos valdžios institucijų surinktoje informacijoje būtų duomenų, reikalingų Komisijai, kad ji galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą dėl šios tvarkos pagrįstumo ir įgyvendinamumo ateityje, Komisija parengs konkrečias reikalingos informacijos gaires. Šios gairės kuo labiau atspindės panašią ES atokiausiuose regionuose taikomą tvarką, reglamentuojamą panašiu teisės aktu.

Tai leis Komisijai įvertinti, ar tebegalioja priežastys, kuriomis grindžiama nukrypti leidžianti priemonė, ar Ispanijos suteikta mokesčių lengvata tebėra proporcinga ir ar vietoj nukrypti leidžiančios mokesčių sistemos galima nustatyti alternatyvias priemones atsižvelgiant į jų tarptautinį aspektą.

Reikalaujama stebėsenos ataskaitos struktūra ir duomenys yra pateikti šio pasiūlymo II priede. Ispanijos valdžios institucijoms pateikus stebėsenos ataskaitą, Komisija įvertins skirtingų mokesčio tarifų poveikį ir apsvarstys pakeitimų poreikį.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Ši dalis netaikoma, nes straipsniai yra savaime suprantami.

2020/0163 (CNS)

Pasiūlymas

# TARYBOS SPRENDIMAS

## dėl Kanarų salose taikomo AIEM mokesčio

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 349 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento[9] nuomonę,

laikydamasi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) pagal SESV 349 straipsnį, atsižvelgdama į atokiausių regionų struktūrinius socialinės ir ekonominės padėties sunkumus, be kita ko, susijusius su jų atokumu, izoliuotumu, mažumu, sunkiomis topografinėmis sąlygomis ir ekonomine priklausomybe nuo keleto produktų, Taryba nustato konkrečias priemones, kuriomis visų pirma siekiama šiems regionams nustatyti Sutarčių, taip pat bendrų politikos krypčių, taikymo sąlygas;

(2) todėl, siekiant šiems regionams nustatyti Sutarties taikymo sąlygas, turėtų būti priimtos konkrečios priemonės. Priimant priemones reikia atsižvelgti į konkrečius tų regionų ypatumus ir jų sunkumus, bet nesumenkinti Bendrijos teisinės tvarkos, taip pat vidaus rinkos ir bendrų politikos krypčių vientisumo bei darnos;

(3) ekonominė Kanarų salų priklausomybė nuo paslaugų sektoriaus ir visų pirma turizmo, kurią patvirtina su šiuo sektoriumi susijusi regiono BVP dalis, yra vienas iš didelių sunkumų. Šis sektorius Kanarų salų ekonomikoje atlieka daug didesnį vaidmenį nei pramonės sektorius;

(4) salynui būdingas atokumas ir izoliuotumas užkerta kelią laisvam asmenų, prekių ir paslaugų judėjimui ir yra antras pagal dydį sunkumas, kurį patiria Kanarų salos. Dėl salų geografinės padėties padidėja jų priklausomybė nuo oro transporto ir jūrų transporto. Transportavimas į šias atokias ir izoliuotas salas, iš jų ir jose dar labiau padidina vietos pramonės gamybos sąnaudas. Kadangi tos transporto rūšys yra mažiau efektyvios ir brangesnės už kelių ir geležinkelio transportą, patiriama daugiau gamybos sąnaudų;

(5) šis izoliuotumas lemia ir didesnes gamybos sąnaudas dėl salų priklausomybės nuo žaliavų ir energijos importo, būtinybės kaupti atsargas bei sunkumų apsirūpinti gamybos įranga;

(6) mažas rinkos dydis ir žemas eksporto lygis, geografinis salyno susiskaidymas ir būtinybė išlaikyti įvairias, bet nedideles gamybos linijas siekiant patenkinti mažos rinkos poreikius mažina masto ekonomijos galimybes;

[9] OL C , , p. .

(7) daugeliu atvejų Kanarų salose sunkiau arba brangiau gauti specializuotų ir techninės priežiūros paslaugų, išmokyti vadovus ir specialistus, samdyti subrangovus ar plėtoti verslą už regiono rinkos ribų. Be to, dėl ribotų platinimo galimybių sukaupiama per daug atsargų;

(8) kalbant apie aplinką, pramoninių atliekų šalinimas ir nuodingų atliekų apdorojimas lemia didesnes aplinkos apsaugos sąnaudas. Šios sąnaudos yra didesnės dėl to, kad čia esantys perdirbimo įrenginiai perdirba tik tam tikrus produktus, taigi atliekos turi būti gabenamos ir apdorojamos ne Kanarų salose;

(9) atidžiai išnagrinėjus situaciją patvirtinta, kad būtina patenkinti Ispanijos prašymą atnaujinti leidimą, susijusį su mokesčio taikymu sąraše nurodytiems produktams, kuriems gali būti leidžiama taikyti vietos produktams skirtas lengvatas;

(10) AIEM mokesčiu siekiama Kanarų salų pramonės gamybos sektorių savarankiško vystymosi ir salų ekonomikos įvairinimo tikslo;

(11) 2002 m. birželio 20 d. Tarybos sprendimu 2002/546/EB, priimtu remiantis EB sutarties 299 straipsniu, iš pradžių Ispanijai buvo leista iki 2011 m. gruodžio 31 d. tam tikriems Kanarų salose gaminamiems produktams netaikyti vadinamojo *Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias* (toliau – AIEM) mokesčio arba jį sumažinti. Minėto sprendimo priede pateiktas produktų, kuriems galima taikyti atleidimą nuo mokesčio ir jo sumažinimą, sąrašas. Vietoje gaminamiems ir kitiems produktams taikomų mokesčio tarifų skirtumas, priklausomai nuo produktų, negali būti didesnis nei 5, 15 ar 25 procentinių punktų;

(12) 2011 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimu Nr. 895/2011/ES iš dalies pakeistas Tarybos sprendimas 2002/546/EB, pastarojo taikymo laikotarpį pratęsiant iki 2013 m. gruodžio 31 d.;

(13) 2013 m. gruodžio 17 d. Tarybos sprendimu Nr. 1413/2013/ES iš dalies pakeistas Tarybos sprendimas 2002/546/EB, pastarojo taikymo laikotarpį pratęsiant iki 2014 m. birželio 30 d.;

(14) 2014 m. birželio 12 d. Tarybos sprendimu Nr. 377/2014/ES Ispanijai buvo leista iki 2020 m. gruodžio 31 d. tam tikriems Kanarų salose gaminamiems produktams netaikyti vadinamojo AIEM mokesčio arba jį sumažinti. Minėto sprendimo priede pateiktas produktų, kuriems galima taikyti atleidimą nuo mokesčio ar jo sumažinimą, sąrašas;

(15) didžiausias mokesčio tarifų skirtumas, kuris gali būti taikomas aptariamiems pramonės produktams, yra 15 %. Laikydamosi subsidiarumo principo, Ispanijos valdžios institucijos priims sprendimą dėl tinkamo procentinio dydžio, taikomo kiekvienam produktui. Leidžiamas mokesčio tarifų skirtumas neturėtų būti didesnis už įrodytas papildomas sąnaudas. Vis dėlto ši mokesčio lengvata, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, turėtų būti taikoma neviršijant 150 mln. EUR per metus ribos;

(16) laikydamosi subsidiarumo principo ir siekdamos užtikrinti lankstumą, Ispanijos valdžios institucijos gali iš dalies keisti produktus ir leidžiamą mokesčio tarifų skirtumą, kad būtų atspindėtas faktinis papildomų sąnaudų, patirtų gaminant tokius produktus Kanarų salose, lygis. Šiomis aplinkybėmis Ispanijos valdžios institucijos turėtų galėti taikyti žemesnius skirtingus mokesčio tarifus ir, prireikus, nustatyti minimalų mokestį konkretiems produktams, jeigu bet koks pakeitimas atitinka SESV 349 straipsnyje nustatytus tikslus. Bet koks produktų sąrašo keitimas turėtų būti grindžiamas šiais tinkamumo kriterijais: produktai yra gaminami vietoje ir jų gamybos vietos rinkoje dalis sudaro ne mažiau nei 5 %; įvežama daug prekių (taip pat iš

žemyninės Ispanijos dalies ir kitų valstybių narių), todėl galėtų kilti kliūčių tęsti vietos gamybą, ir vietos rinkoje jų dalis sudaro bent 10 %; yra papildomų sąnaudų, dėl kurių padidėja vietos produktų grynoji kaina, palyginti su kitur pagamintais produktais, todėl nukenčia vietoje gaminamų produktų konkurencingumas.

(17) nuo rinkos dalies ribos galima nukrypti tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis, įskaitant: imlią darbui gamybą; vietos plėtrai strategiškai svarbią gamybą; periodiškai svyruojančią gamybą; gamybą ypač nepalankioje padėtyje esančiose vietovėse; medicinos reikmenų ir asmeninių apsaugos priemonių, reikalingų sveikatos krizėms spręsti, gamybą; Ispanijos valdžios institucijos turėtų galėti iš dalies keisti produktų sąrašą ir leidžiamą mokesčio tarifų skirtumą, jeigu bet koks pakeitimas atitinka SESV 349 straipsnyje nustatytus tikslus;

(18) mokesčio ir iš jo surenkamų pajamų paskirstymas nacionaliniu lygmeniu prisideda prie Kanarų salų socialinės ir ekonominės plėtros skatinimo tikslų siekimo. Iš šio mokesčio gautų pajamų įtraukimas į Kanarų salų ekonominės ir mokesčių sistemos lėšas ir jų panaudojimas ekonominės ir socialinės plėtros strategijai, susijusiai su vietos veiklos skatinimu, yra teisinė prievolė;

(19) atleidimas nuo AIEM mokesčio ar jo sumažinimas turėtų būti taikomas 7 metus. Kad Komisija galėtų įvertinti, ar toliau vykdomos leidimą pagrindžiančios sąlygos, Ispanija turėtų iki 2025 m. rugsėjo 30 d. Komisijai pateikti stebėsenos ataskaitą;

(20) šis sprendimas neturi įtakos galimam SESV 107 ir 108 straipsnių taikymui,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

*1 straipsnis*

1. Nukrypstant nuo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 28, 30 ir 110 straipsnių, Ispanijos valdžios institucijoms leidžiama iki 2027 m. gruodžio 31 d. Kanarų salose gaminamiems produktams, priskiriamiems I priede išvardytoms kategorijoms, netaikyti vadinamojo *Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancias en las islas Canarias* (AIEM) mokesčio arba jį sumažinti. Šios lengvatos turi būti ekonominės ir socialinės Kanarų salų plėtros strategijos dalis ir padėti skatinti vietos veiklą.

2. Taikant 1 dalyje nurodytą atleidimą nuo mokesčio ar jo sumažinimą produktams, priskiriamiems I priede išvardytoms kategorijoms, nustatytas skirtumas negali viršyti 15 %.

Ispanija užtikrina, kad produktams taikomas atleidimas nuo mokesčio ar jo sumažinimas neviršytų procentinės dalies, kuri yra tikrai būtina vietos veiklai išlaikyti, skatinti ir plėtoti. Leidžiamas mokesčio tarifų skirtumas negali būti didesnis už įrodytas papildomas sąnaudas.

3. Ši mokesčio lengvata, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, taikoma neviršijant 150 mln. EUR per metus ribos.

*2 straipsnis*

Sprendimo 1 straipsnio 1 dalyje nurodyti produktai atrenkami atsižvelgiant į šiuos kriterijus:

a) produktai yra gaminami vietoje ir jų gamybos vietos rinkoje dalis sudaro ne mažiau nei 5 %;

b) įvežama daug prekių (taip pat iš žemyninės Ispanijos dalies ir kitų valstybių narių), todėl galėtų kilti kliūčių tęsti vietos gamybą, ir vietos rinkoje jų dalis sudaro bent 10 %;

c) yra papildomų sąnaudų, dėl kurių padidėja vietos produktų grynoji kaina, palyginti su kitur pagamintais produktais, todėl nukenčia vietoje gaminamų produktų konkurencingumas.

Nuo rinkos dalies ribų, nurodytų a ir b punktuose, galima nukrypti tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis, įskaitant:

i) imlią darbui gamybą;

ii) vietos plėtrai strategiškai svarbią gamybą;

iii) periodiškai svyruojančią gamybą;

iv) gamybą ypač nepalankioje padėtyje esančiose vietovėse;

v) medicinos reikmenų ir asmeninių apsaugos priemonių, reikalingų sveikatos krizėms spręsti, gamybą.

*3 straipsnis*

Ispanijos valdžios institucijos iki 2021 m. sausio 1 d. Komisijai pateikia pirminį produktų, kuriems taikomas atleidimas nuo mokesčio ar jo sumažinimas, sąrašą. Šie produktai priskiriami šio sprendimo I priede nustatytoms produktų kategorijoms. Ispanijos valdžios institucijos gali keisti šį produktų sąrašą, jeigu Komisijai praneša visą susijusią informaciją.

*4 straipsnis*

Ne vėliau kaip iki 2025 m. rugsėjo 30 d. Ispanija Komisijai pateikia ataskaitą, kad ši galėtų įvertinti, ar sąlygos, kuriomis grindžiamas šio sprendimo 1 straipsnyje nustatytas leidimas, tebėra vykdomos. Ataskaitoje pateikiama II priede reikalaujama informacija.

*5 straipsnis*

Šis sprendimas taikomas nuo 2021 m. sausio 1 d.

*6 straipsnis*

Šis sprendimas skirtas Ispanijos Karalystei.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu*
*Pirmininkas*